

CRÍTICA

Marcel·lí Borrell

Viure sense por

LA TRAMA: Barcelona, 1973. Salvador Puig Antich, jove anarquista del Movimiento Ibérico de Liberación, cau en una emboscada, en l'enfrontament mor un dels policies, Salvador és malferit, ingressa a la Model i un judici sumaríssim el condemna al garrot vil.

La pel·lícula: Andrei Tarkovski distingia dues categories de directors de cinema: aquells que s'esforcen a imitar el món on viuen, recreant l'univers que els envolta, i els directors que s'inventen els seus propis universos. Manuel Huerga (*Antàrtida*) pertany a la primera categoria. Per tant, l'encàrrec d'adaptar al cinema una part de la biografia de Puig Antich s'emmiralla en els tòpics del gènere de docuficció (reconstruir moments dels que no es conserven documents visuals o bé dramatitzar un determinat retrat didàctic d'uns fets històrics) i del melodrama carcerari. Estructurat en dues parts i un breu epíleg, *Salvador* rescabala un personatge incòmode (i fetitxe) de la progressia catalana i l'eleva als altars. El film arrenca trepidant, a la manera del discurs dominant a Hollywood, el *thriller* d'acció,

amb el recurs del *flash-back* narratiu de caire subjectiu, on el protagonista explica al seu advocat (i de passada al públic que no en sap res d'ell) de com van anar les coses que l'han dut a la presó. En aquest tram, Huerga juga amb textures modernes, càmera ultra ràpida i un muntatge de xoc visual. En el segon acte, el relat canvia de dinàmica i estètica, s'objectiva d'acord als tòpics melodramàtics, per desembocar en la seqüència estrella del film, la del garrot, on s'hi recrea amb delectança morbosa. L'epíleg, breu amb els crèdits finals insertats, mostra imatges actuals: les Torres Bessones de Nova York, Bin Laden, Guantànamo... El productor Jaume Roures, factòtum de MediaPro (qui controla les retransmissions de futbol a les televisions) ha orquestrat un film prudent sobre la por. Òbviament, *Salvador* és l'idealista valent. Per contra, la classe política i els intel·lectuals progressistes, uns covards.

La frase: "El meu pare ha tingut por tota la vida i la por acaba destruint les persones", adverteix *Salvador* a l'advocat. De totes les emocions en estat pur, la por és la causa de renúncies personals d'abast social incalculable.

La recomanació. Pelegrinatge obligat per a exprogres en possessió de càrrecs públics amb plaça i xofer. També apunt de melodrama històric per a universitaris inquietos.

Salvador

Director: Manuel Huerga.

Intèrprets: Daniel Brühl,

Tristán Ulloa, Leonardo

Sbaraglia, Ingrid Rubio,

Lionor Watling, Joel Joan.

Espanya-Regne Unit, 2006.

Gar...
El P...
Lun...
Ban...
Lun...
Dom...
La J...
Dom...
Jor...
Ban...
Gar...
El S...
a Lu...
La Jo...
a Dor...
(Sába...
E...
Garfie...
Cerrad...
El Próxi...
Doming...
Doming...
El Próxi...
Sala 1: L...
Català-...
Sala 2: M...
Viernes a...
Ley: Edis...
Monster...
Sábado a...
PO...
La Joven...
Domingo...
(Sábado...
La Joven...
La Joven...
Lunes)...
Malefici...
Sala 1: A...
Lunes)...
Edison-...
Ant Bull...